நமது தேவன் ஒழுங்குணர்வு கொண்டவர்

தேவனைப் பற்றிய நமது படிப்பில் இதுவரையிலும் நாம், அவர் எங்கும் நிறைந்திருப்பவர், எல்லையற்ற அறிவு உள்ளவர், சர்வ வல்லமையுள்ளவர், சிருஷ்டிப்பவர், மற்றும் வரலாற்றுப் பூர்வமானவர் என்று கண்டிருக்கின்றோம். இந்தப் பண்புகள் ஒவ்வொன்றும் நம்முடைய வாழ்வில் தொடர்பும் செல்வாக்கும் கொண்டுள்ளன என்று நாம் கண்டறிந்துள்ளோம். உண்மையில், நாம் கற்றுக் கொண்டுள்ள இந்த தேவன் இருந்திராவிட்டால் நாம் இருந்திருக்க மாட்டோம். "அவருக்குள் நாம் பிழைக்கிறோம், அசைகிறோம், இருக்கிறோம், ..." (அப். 17:28). நமது தேவன் அருகாமையில், பலத்துடன் மற்றும் புரிந்து கொள்ளுதலுடன் இருக்கின்றார். அவர் நமக்குத் தேவையானவற்றையும் அளித்து நம்மை வழி நடத்தி வருகின்றார். இது எல்லாவற்றிற்காகவும், இன்னும் அதிகமானவற்றுக்காவும் நாம் நன்றி நிறைந்தவர்களாய் இருக்கின்றோம்.

நமது நன்மைக்கு/நல்லிருப்புக்கு மிக முக்கியமானதாக உள்ள தேவனின் இன்னொரு இயல்பை இன்னமும் நாம் கவனிக்கவில்லை. தேவன் ஒழுங்குணர்வுள்ளவராய் இராதிருந்தால், நாம் ஆராய்ந்துள்ள தேவனுடைய பண்புகள் யாவும் நம்மை இயற்கைக்கு மாறான, பரிதாபமான நிலைக்கு வழி நடத்தியிருக்கக் கூடும். இங்குள்ள வாழ்வில் நமது நலமும், மற்றும் நமது நித்திய அடைவிடமும் கூட தேவனுடைய ஒழுங்குணர்வின் மீதே சார்ந்துள்ளது என்பதைப் பற்றி அதிகம் கூற வேண்டுவதில்லை. ஆகையால் இந்த மேலான பண்பைப் பற்றி நாம் கவனமாய்ப் படிப்போம்.

சத்தியம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது

முற்றிலுமாக ஒழுங்குடன் இருப்பது என்றால் முற்றிலுமாகப் பரிசுத்தமாயிருத்தல் ஆகும். முற்றிலுமான பரிசுத்தம் என்பது ஒழுக்க ரீதியான மற்றும் ஆவிக்குரிய முழு நிறைவின் நிலையாக உள்ளது. தேவனைப் பற்றி மட்டுமே இது கூறப்பட முடியும். பூமியிலும் வானத்திலும் தேவனுடைய பரிசுத்தத்திற்கு வேதாகமம் பல உறுதிப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. பின்வரும் உதாரணங்களைக் கவனியுங்கள்:

மரியாள் தனது மகனின் பிறப்பை முன்னெதிர்பார்த்து இருக்கையில், பாடலில் பரவசச் சிதறல் அடைந்தாள்: "வல்லமையுடையவர் மகிமையானவைகளை எனக்குச் செய்தார்; அவருடைய நாமம் பரிசுத்தமுள்ளது"

(லூக். 1:49).

அப்போஸ்தலரான யோவானுக்கு முன்பாகப் பரலோகத்தின் காட்சி ஒன்று திறக்கப்படுகையில் அவர் தேவனுடைய சிங்காசனமானது மனிதர்கள் மற்றும் தூதர்களால் சூழப்பட்டிருந்ததைக் கண்டார். "ஜீவன்கள்" எனப்பட்டவைகள் "இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிற வருமாகிய சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர்" என்று ஓய்வில்லாமல் பாடின (வெளி. 4:8ஆ). சிங்காசனத்தில் இருப்பவருக்கு "ஜீவன்கள்" மகிமையையும் கனத்தையும் ஏறெடுத்தன. "கர்த்தாவே, தேவரீர் மகிமையையும் கனத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றுக் கொள்ளுகிறதற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறீர்; நீரே சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தீர், உம்முடைய சித்தத்தினாலே அவைகள் உண்டாயிருக்கிறவை களும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளுமாயிருக்கின்றன" என்று நித்தியமான வரைப் பாடி ஆராதித்த இருபத்தி நாலு மூப்பர்களும் அந்த ஜீவன்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர் (வெளி. 4:9-11). அவர்களின் "பரலோக நோக்கிலிருந்து" தேவன் உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பே பரிசுத்தராய் இருந்தார் என்று நாம் காண்கின்றோம். எல்லாம் அறிந்து, எல்லாம் வல்லவராய் இருப்பது என்பது அவருடைய இயல்பாக இருப்பது போலவே பரிசுத்தமாய் இருப்பதும் அவரது இயல்பாக உள்ளது.

ஆண்டவர் உயரமும் உன்னதமுமான சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பதை யும் சேராபீன்கள் "சேனைகளின் கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர், பூமியனைத்தும் அவருடைய மகிமையால் நிறைந்திருக்கிறது" என்று கூப்பிட்டுச் சொன்னதையும் ஏசாயா கண்ட பொழுது (ஏசா. 6:1-3), "பரலோகத்தின் காட்சியானது" மறுபடியும் முன்னணிக்கு வந்தது.

இந்த காட்சிகள் பூமியிலும் வானத்திலும் தேவனுடைய பரிசுத்தமான தன்மையானது அவரது படைப்புடன் விளக்கமாய்த் தொடர்பு படுத்தி எடுத்துரைக்கப்படுவதை வலியுறுத்துகின்றன: "பூமியனைத்தும் அவருடைய மகிமையால் நிறைந்திருக்கிறது." அவர் மகிமையையும் கனத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளப் பாத்திரராய் இருக்கின்றார், ஏனென்றால் அவரே ஒவ்வொன்றையும் படைத்தார். ஆகையால், அவரது படைப்பானது பரிசுத்தத்தின் ஒளி வட்டத்தினால் முடி சூட்டப்பட்டுள்ளது. படைப்பில் சக்தியையும், அழகையும் மற்றும் ஒழுங்கமைவையும் காண்பது போலவே ஒழுங்குப் பண்பையும் நாம் காண்கின்றோம்.

சத்தியம் அதிகார பூர்வமாக விதிக்கப்பட்டது

படைப்பிலும் வரலாற்றிலும் நமக்காகத் தேவனுடைய சந்தர்ப்பப் பொருளை கலந்துரையாடி அறிந்துள்ள நிலையில், இப்பொழுது நாம் தேவன் நமக்காக வைத்துள்ள ஒழுக்கத்தின் சந்தர்ப்பப் பொருளைப் பற்றி அறிய விரும்புகின்றோம். தேவன் நமது வாழ்வை (படைப்பில்) தோற்றுவித்தவராக மற்றும் (வரலாற்றில்) தொடர்ந்திருக்கச் செய்பவராக இருக்கின்றார். அவர் மிக மேன்மையான பரிசுத்தம் உள்ளவராய் இருப்பதால், மனிதர்கள் ஒழுக்கமுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்று

எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அந்த எதிர்பார்ப்பு சரியானதாகவே இருக்கின்றது. நாம் ஒழுக்கமுள்ளவர்களாகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டோம். வீழ்ச்சிக்கு முன்பாக இதுவே மனிதன் மற்றும் பெண் ஆகியோரின் நிலையாக இருந்தது. அவர்கள் தேவனைப் போல, பரிசுத்தமாய் இருந்த தால் தேவனுடன் அவர்கள் நேரடியான ஐக்கியத்தைப் பெற்றிருந்தனர். இருப்பினும், அவர்கள் பாவம் செய்த பிறகு, பயமும் வெட்கமும் அடைந்தனர். அவர்களின் ஆதி நிலையானது அழகற்றதாகத் திரும்பிற்று. அவர்களின் ஒழுக்கத் தூய்மை கடந்து போயிற்று. இது நாம் அனைவரும் உணர்ந்துள்ள பழங்காலத்திய வெளிப்படையான உண்மையாகும்:

> ... ஆயினும் நான் எங்கு சென்ற போதிலும் அங்கு, பூமியிலிருந்து மகிமையானது கடந்து சென்றதென்று அறிகின்றேன்.[1]

ஒரு காலத்தில் தூய்மையாய் இருந்தது இப்பொழுது தழும்பாக்கப் பட்டது.

தேவனுடைய மக்கள் தேவனிடத்திற்குத் திரும்பும்படியாகவும், மீண்டும் ஒருமுறை அவரது பரிசுத்தத்தில் பங்கேற்கும்படியாகவும் அழைக்கப்பட்டனர்: “நான் உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர், நான் பரிசுத்தர்; ஆகையால் ... உங்களைப் பரிசுத்தமாக்கிக் கொண்டு, பரிசுத்தராயிருப்பீர் களாக” (லேவி. 11:44). அவர்கள் தேவனிடத்திற்குத் திரும்ப வர வேண்டும், தேவனுடைய உதவியினால் பரிசுத்தமான வாழ்வை நடத்த வேண்டும் என்ற தேவனுடைய விருப்பமானது ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய ஏராளமான போதனைகள் வேதாகமத்தில் இருப்பதற்குக் காரணமாயிற்று. நமது ஒழுக்கக் கடமைப் பொறுப்புகளுக்கு தேவனுடைய பரிசுத்தமே அடிப்படையாய் உள்ளது. நாம் வாழ வேண்டிய வழியை அவர் கட்டளையிட்டுள்ளார். ஆகையால் நமது வாழ்க்கையைப் பற்றி “கட்டாயக் கடமை” உள்ளது. நாம் அவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றால் நமது ஒழுக்க நடத்தைகள் அவரது போதனைக்கு ஒத்திருக்க வேண்டும்.

நாம் எப்படியிருக்க வேண்டும் மற்றும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற இந்த “கட்டாயக் கடமையானது” மனச்சாட்சியின் அடிப்படையில் அமைவு பெற முடியாது. மனச்சாட்சிக்கு வேண்டுகோள் விடுப்பது என்பது மாண்புமிக்க வேண்டுகோளாய் இருக்கின்றது. இருப்பினும், நமது இருப்பின் மற்ற எல்லா அம்சங்களையும் போலவே நமது மனச்சாட்சியும் பாவத்தின் பிரசன்னத்தில் வீழ்ந்துள்ளது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். ஆகையால், நமது மனச்சாட்சியானது குறைபாடுள்ளதாக இருக்கின்றது. ஒரு புறத்தில், நாம் ஒருக்காலும் நம்முடைய மனச்சாட்சிகளை மீறி நடக்கக் கூடாது; மறுபுறத்தில் நாம் ஒருக்காலும் அவற்றை நமது முடிவான வழிகாட்டியாக அனுமதிக்கக் கூடாது. தேவனுடைய கட்டளைகளே நமது வழிகாட்டியாய் இருந்து நமது சிந்தைகள் மற்றும் மனச்சாட்சிகள் ஆகியவற்றிற்குத் தகவல் அளிக்க வேண்டும். இது, நமது ஒழுக்கத் தன்மையானது நமது உள்ளுணர்வின் விருப்பங்களின் மீதல்ல, தேவனு டைய வசனத்தின் மீதே புற நோக்குடன் சாய்ந்துள்ளது என்று அர்த்தமாகின்றது.

நமது ஒழுக்கத்தின் தர அளவைகள் வேறெங்கும் சட்டப் பூர்வமாகக் காணப்பட முடியாது. உதாரணமாக, அதிகாரத்தை நல்லொழுக்கத்திற்கு ஒரு அடிப்படையாக நாம் உரிமைகோர முடியாது. நாடுகளின் நடுவிலோ அல்லது தனிநபர்கள் நடுவிலோ பலமுள்ளது சரியானதைச் செய்வதில்லை என்று நாம் அறிகின்றோம்.

விருப்பப்பட்ட ஒரு முடிவை நிறைவேற்றுவதற்காக ஏதோ ஒன்று வேலை செய்வதால் மட்டும் அது ஒழுக்கமுள்ளதாக இருப்பதில்லை என்றும் நாம் அறிகின்றோம். இது மட்டும் உண்மையாய் இருந்தால், இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பொழுது, நாசிகளால் இனவெறிக் கொலையில் இலட்சக்கணக்கான மனித உயிர்கள் எடுக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியானது ஒழுக்கமுள்ளதாகவே இருந்திருக்கும். தீ வைப்பு நிகழ்ச்சியானது விருப்பப்பட்ட ஒரு முடிவை நோக்கியே செலுத்தப்படுகின்றது, ஆனால் அது ஒழுக்கமானதாய் இருந்ததில்லை. விரும்புகின்ற ஒரு முடிவை நியாயப்படுத்த பயன்படும் எந்த ஒரு வழிமுறையும் அந்த முடிவு விளைவை ஒழுக்கமுள்ளதாகச் செய்யுமென்றால், உலகளாவிய வகையில் வேண்டுகோளின்படி எடுக்கப்படும் கருக்கலைப்புகள் (ஆண்டுக்கு 1,500,000க்கு மேற்பட்டவைகள்) ஒழுக்கமுள்ளதாக இருக்குமே.[2] அப்படி யிருக்கின்றதா?

"விஷயங்கள் அவ்வகையில்தான் உள்ளன" என்பதால் சில விஷயங்கள் ஒழுக்கமுள்ளவைகள் அல்ல. நாம் பரிபூரணப்பட்ட ஒரு உலகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தால், இயல்பாக வருகின்ற முறையில் செய்வதும் பரிபூரணப்பட்டதாக இருக்கும். மனிதர்கள் பரிபூரணமற்றவர்களாக, பாவம் நிறைந்தவர்களாக ஆனதால், நமது இயல்பான விருப்பங்கள் உண்மையான ஒழுக்கத்திற்கு அடிப்படையாக இருப்பதில்லை. அப்படி யிருந்தால், திருடர்கள் வருவதை எச்சரிக்கை செய்யும் கருவி, பாதுகாப்புக் காவலர்கள் மற்றும் நாட்டில் உள்ள பூட்டப்பட்ட வீடுகள் - அல்லது சிறு குற்றவாளிகளும் பெருங் குற்றவாளிகளும் நிறைந்துள்ள சிறைகள் - ஆகியவற்றிற்கு ஒருவர் எப்படி விளக்கம் அளிப்பார்? பலமானது சரியானதைச் செய்வதில்லை என்றும் பயன்பாட்டியல் என்பது ஒழுக்கத் திற்கு அடிப்படையானதல்ல என்பதையும் நாம் யாவரும் அறிந்து உணருகின்றோம். விழுந்த போன உலகமானது உண்மையான ஒழுக்கம் "இயல்பாக வருகின்ற" அரங்கத்தை அளிப்பதில்லை. நாம் வேறு எங்காவது கண்ணோக்க வேண்டியதாக உள்ளது.

தேவனுடைய இயல்பானது அவரது பரிசுத்த தன்மையினால் மேன்மையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவருடைய பரிசுத்த தன்மை யானது நமது ஒழுக்கமான வாழ்வுக்கு அஸ்திபாரமாகவும் வழிகாட்டி யாகவும் அமைந்துள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டில் அவரது கூற்றானது தெளிவானதாகவும் தவறற்றதாகவும் உள்ளது: "உங்கள் தேவனும் கர்த்தருமாகிய நான் பரிசுத்தர், ஆகையால் நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள்" (லேவி. 19:2ஆ). இது புதிய ஏற்பாட்டிலும் ரீங்காரமிடுகின்றது. "உங்களை அழைத்தவர் பரிசுத்தராயிருக்கிறது போல, நீங்களும் உங்கள் நடக்கை களெல்லாவற்றிலேயும் பரிசுத்தராயிருங்கள்" (1 பேது. 1:15). நமது

ஒழுக்கத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ள பரிபூரண ஒழுக்கம் கொண்ட தேவனை நாம் கண்ணோக்குகின்றோம். தேவன் சரியானவராய் இருப்பதால் நாம் எப்படிச் சரியானவர்களாய் இருப்பது மற்றும் சரியானவைகளைச் செய்வது என்பதைக் கூறுகின்ற அவரையே நாம் வேதாகமத்தில் காண்கின்றோம்.

நாம் எப்படி "இருக்க" வேண்டும்? நாம் எப்படி "இருக்க" வேண்டும் என்று தேவன் குறிப்பாகச் சொல்லுவதோடு மட்டும் நின்று விடுவதில்லை; அவர், நாம் எப்படி "இருக்க" வேண்டுமோ அப்படியிருந்தால் என்னவாக ஆவோம் என்பதையும் காண்பிக்கின்றார். தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து, "எனக்குச் சித்தமானதை நான் தேடாமல், என்னை அனுப்பின பிதாவுக்குச் சித்தமானதையே நான் தேடுகிறதால் ..." (யோவா. 5:30ஆ) என்று கூறினார். தமது பிதாவின் சித்தத்திற்கு அவர் ஒத்துப் போவதில் தேவனுடைய ஒழுக்க மேன்மையை நாம் இயேசுவுக்குள் காண்கின்றோம். ஆகையால், கிறிஸ்துவுடன் நமது ஒத்துப் போவதில், நாம் நமது ஒழுக்கவீனங்கள் எல்லாவற்றையும் புறம்பே தள்ளி விட்டு, அவருடைய வாழ்வின் தூய்மையை நம்மில் காணப்படுவதற்கு அனுமதிக்கின்றோம். விசுவாசத்திலும் மனந்திரும்புதலிலும் நாம் ஞானஸ்நானத்தில் "கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொள்ளும்" பொழுது, நாம் அவருடன் அடக்கம் பண்ணப்பட்டு, சுத்திகரிக்கப்பட்டு, புதிய ஜீவனுள்ளவர்களாய் நடந்து கொள்ளும்படி எழுப்பப்படுகின்றோம் (அப். 2:38; ரோமர் 6:3, 4; கலா. 3:26, 27). நமது விசுவாசத்தின் மூலமாக அவருடைய கிருபையினால் தேவன் விரும்புகின்றபடியாகின்றோம் (எபே. 2:8, 9).

சத்தியம் செயல்படுத்தப்பட்டது

கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கின்ற புதிய ஜீவன் என்பது பல முகப்புக்களைப் பெற்றிருந்தாலும், இந்தப் பாடத்தில் நாம் ஒழுக்கமுள்ள வாழ்வு என்பதிலேயே அக்கறை செலுத்துகின்றோம். நாம் ஒழுக்கத்துடன் எவ்விதம் வாழுவோம்? இதற்கான பதிலானது எளிமையானதாகக் காணப்படுகின்றது: நாளுக்கு நாள் என்ற அடிப்படையில் நாம் ஒழுக்கவீனமான சிந்தனை மற்றும் நடக்கைகளைத் தவிர்த்து, ஒழுக்கமுள்ள நடத்தையை செயல் முறைப் படுத்துகின்றோம். ஒழுக்கம் என்றால் என்ன? ஒழுக்கவீனம் என்றால் என்ன? முன்னதாக நாம் சில கொள்கைகளைக் கண்டோம்; இப்பொழுது நாம் குறிப்பிட்டவைகளை/திட்டவட்டமானவைகளைக் காண்போம். இருப்பினும், அவ்வாறு செய்வதில், பாடக் கருத்தை நாம் முடித்துப் போட்டு விட மாட்டோம். "சரியான" திசையை மட்டுமே நாம் சுட்டிக் காட்டுவோம்.

நமது தேவன் ஒழுங்குணர்வு கொண்டவராக இருக்கின்றார். அவருடைய பரிசுத்த தன்மையானது ஒழுக்கக் கடமைகள் யாவற்றுக்கும் அடிப்படையாக உள்ளது, இது வேத வசனங்களில் அடிக்கடி குறிப்பாக/திட்டவட்டமாக விளக்கப் படுகின்றது. எதிர்மறையான அறிவுறுத்தல்களின் பின்கண்ட வழிமுறைகளைக் கவனியுங்கள்: கொலை செய்யாதிருப்

பாயாக, விபசாரம் செய்யாதிருப்பாயாக, களவு செய்யாதிருப்பாயாக, பொய்ச் சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக, ஊனப்படுத்தாதே, கற்பழிக்காதே, பெற்றோர்களைக் கனவீனப்படுத்தாதே மற்றும் அவர்களைப் புண் படுத்தாதே, பொய் சொல்லாதே, நேர்மையற்றிருக்காதே, விபசாரம் அல்லது வேசித்தனத்தில் ஈடுபடாதே, நெருங்கிய உறவின் முறையினருடன் பாலுறவு கொள்ளாதே, ஓரினச் சேர்க்கையில் ஈடுபடாதே, அல்லது விகாரமானதை நடப்பியாது இருப்பாயாக.[3] இப்பொழுது, நேர்மறையான அறிவுறுத்தல்களின் பின்வரும் வழி முறைகளைக் கவனியுங்கள்: *இரக்கமுள்ளவர்களாய், சமாதானம் பண்ணுகின்றவர்களாய், பெருந் தன்மையானவர்களாய், அன்பு செய்கிறவர்களாய், நேர்வழி செல்பவர் களாய், அக்கறையுள்ளவர்களாய், ஞானமுள்ளவர்களாய், தூய்மையானவர் களாய், பொறுமையுள்ளவர்களாய், சாந்தம் உள்ளவர்களாய், பரிவு, தாழ்மை மற்றும் மேன்மை குணம்/கனப்படுத்துதல் உள்ளவர்களாய் இருங்கள்.*[4] இந்தப் பட்டியல் முடியவில்லையென்றாலும், இவை நமக்குச் சரியான திசையையே சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

நமது தேவன் ஒழுங்குணர்வு உள்ளவராக இருக்கின்றார். அவர் நம்மைத் தமது சாயலில் படைத்தார். நாம் ஒழுங்குணர்வுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றார். ஒழுக்கம் என்றால் எதை அர்த்தப்படுத்துகின்றது என்பதற்கு அவர் திட்டவட்டமான வரையறை கொண்டுள்ளார். இந்தப்பாடத்தில் நாம் பின் கண்டவைகளைக் கற்றோம்: *(1) முழுமையும் பரிசுத்தமான தேவனைப் பெற்றிருத்தல் என்பது அர்த்தப்படுத்துவது என்ன? (2) அவர் விழுந்துபோன தம்முடைய ஜீவன்களுக்கு (நமக்கு) நமது ஒழுக்கவீனம் மற்றும் பாவங்கள் ஆகியவற்றை விட்டுவிடுவதற்கு எவ்விதத்தில் ஒரு வாய்ப்பளித்துள்ளார்? (3) நாம் ஒழுக்கமுள்ள வாழ்வை வாழும்படி அறைகூவல் விடப்பட்டுள்ளது.* சங்கீதக்காரர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

> *கர்த்தருடைய செயல்களை நினைவுகூருவேன்,*
> *உம்முடைய பூர்வ காலத்து அதிசயங்களையே நினைவுகூருவேன்*
> *உம்முடைய கிரியைகளெல்லாம் தியானித்து,*
> *உம்முடைய செயல்களை யோசிப்பேன் என்றேன்.*
> *தேவனே, உமது வழி பரிசுத்த ஸ்தலத்திலுள்ளது;*
> *நம்முடைய தேவனைப்போலப் பெரிய தேவன் யார்?*
> ***(சங். 77:11-13).***

குறிப்புகள்

[1]William Wordsworth,“Recollections of Early Childhood,” in *Ode on the Imitations of Immortality,* lines 17-18. [2]F. LaGard Smith, *When Choice Becomes God* (Eugene, Ore.: Harvest House, 1990), 82-86. [3]*யாத். 21:15; லேவி. 18:6-8, 23; 19:11, 29, 35; 20:13; 24:19, 20; உபா. 5:17-20; 19:3அ; 22:25; 1 கொரி. 6:18.* [4]*மத். 5:7-9, 22, 28, 31, 39, 42-47; 6:1-4, 22, 23; 7:12, 24-27; 1 கொரி. 7:10-16; கலா. 5:14, 22; எபே. 5:3-5, 32; 1 பேது. 2:1, 11, 12; 3:16; 4:3, 4; 5:5, 6; 2 பேது. 1:7.*